

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۰/۰۷

محمد معصوم هوتک

فوشنج د پوشنگ، پُشنگ معرّب شکل دی

او فوشنجی (fošanjay) د پښینگی - پېشنگی معرّبه بڼه ده

اصل مطلب ته تر داخلېدو د مخه لازمه گڼم، ولیکم چي ډېر خوښ سوم چي ښاغلي جهاني صاحب پر خپل هغه تصميم باندې دوهم وار کتنه وکړه چي "نور به د سيد نورمحمد شاه په باب يو سطر لا هم ونه لیکي". د دوی له دې وروستی لیکني څخه ماته داسي حوالې په لاس راغلي چي د سيد نورمحمد شاه کندهاري په باب به ئې د خپل اثر د لیکلو پر وخت ښه زیاته استفاده ځني وکندم. د دوی لیکني هر وخت ماته په زړه پوري وي. زموږ د هیواد د تاریخ پر بېلابېلو برخو باندې د سالم نقد لیکل اړین څه چي، فرض عین دی. د دوی قلم دي همپشه تاند او خوځنده اوسي.

د هرات ښار ته څرمه د پوشنگ، پُشنگ نامه ته منسوب يو ښار ودان وو چي معرّب شکل ئې په تاریخو کي " فوشنج" ثبت سوی دی. وايي چي پوشنگ، پُشنگ د توران د پاچا افراسياب پلار وو. فردوسي ويلي دي:

نخواهيم شاه از نژاد پشنگ

فسيله نه نیکو بود با پلنگ

(فسيله د اسانو، اوبنانو، خرو گلي ته وايي)

پوشنگ د" بوشنج، فوشنگ،بوشنجه، پوشنگ په املاوو هم لیکل سوی دی. په لغتنامه دهخدا کي ئې د معجم البلدان په حواله د هرات په لس فرسنگي کي بللی دی او د تاریخ بیهقي په حواله ئې دا خبره هم پر زیاته کړې ده چي پوشنگ (پشنگ) "قریه است میان قندهار و ملتان".

دغه ځای چي بیهقي ئې د قندهار او ملتان تر منځ راښيي، پښین دی چي د "پیشین، پیشینگ" په شکل هم کتابونو راوړی دی. په پیشنگ باندې د پښین د نامه اړولو ژبني دلایل ما په نورو لیکنو کي کښلي دي. د پښین اوسېدونکو ته په محلي محاوره کي "پښینگی" وايي. پښینگی مذکره کلمه ده او فونوميکي بڼه ئې (pšingay) ده. د پښینگی مفرّس شکل پیشنگی او معرّبه بڼه ئې "فشنجی" کېږي. په عربي کي د ابتدا بالساکن محال توب د فشنجی کلمې (ف) ته زېر (کسره) ورکړي ده. په عربي او فارسي د حرکتونو يا د علت د تورو ابدال او سره اړول عام قانون دی. مور د فارسي او پښتوي زياتروکلمو کي د (پاء) او (واو) پر ابدال باندې پېښېږو.

دير - دور. از دير زمان = از زمانه های دور

بيرون په هزارگی لهجه کي "بور" سوی دی. يعني د بيرون کلمې (پاء) په (واو) اوښتي ده.

میر، میرا - چي مؤنث شکل ئې "مورا" ده او د (پاء) او (واو) اوښتنه پکښي وینو.

د پښتو په ځینو لهجو کي خور = خبر، مور = مېر تلفظ کېږي.

د همدې ژبني قانون له مخي له فشنجی څخه " فوشنجی" جوړ سوی دی. خو پام مو وي چي د هرات فوشنج ته منسوب " فوشنجی" او د پښینگی معرّب شکل " فوشنجی" د جنس او تلفظ په لحاظ ډېر توپیر لري. فارسي او پښتو الفبا چي د آوازنو د ترسیمولو په برخه کي نیمگري ده، دا دواړه کلمې په یوه راز املاء لیکي. خو فونوميکي شکل ئې مور ته توپیر ښه ترا واضح کولای سي : په دې ډول:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په څیر و لولئ

د هرات فوشنج ته منسوب فوشنجی = (fošanj))

د پښینگی، پښینگی معرب فوشنجی = (fošanjay))

په لومړي فوشنجی کې د پای (پاء) د نسبت (ی) ده او په منسوب الیه کلمه کې شامله نه ده. خو په دوهم فوشنجی کې د پای (ی) د کلمې جزء ده او له نسبتې (پاء) سره ئې مغالطه کول په ژبپوهنه کې د نابلدی نخبه ده.

د پښینگی په کلمه کې د پای (گی) درې ډوله معناوي تولیدوي:

- د تحبیب (گرانیت) معنا. بل مثال ئې "زرگی" دئ
- د تصغیر (کوچنیتوب) معنا. نور مثالونه ئې "کمکی، زکی، جونگی".
- د تحقیر (سپکاوی) معنا. نور مثالونه ئې "طالب گی، موزي گی، بلوگی" (د ادم خان و درخانې په نکل کې د بلو نومي یار په اړوند)

پښینگی کلمه چې په هره معنا راغلي وي، اوس زموږ د بحث موضوع نه ده، خو دونه قدر به ووايم چې د کندهار مشهور قومي او مخور شخص حاجي پښینگی ته خلکو مخامخ په دغه نامه خطاب نه کاوه. د حاجي صاحب مرحوم د دېوال په دېوال گاونډي بناغلي نسیم سلیمي له خولې روایت دئ چې حاجي صاحب په دغه خطاب سره خوابدی کېدی. د خوابدی عامل ئې دا وو چې د پښینگی په کلمه کې د تحقیر معنا هم اخبلي سوي ده. د سید نورمحمد شاه کندهاري له نامه سره د پښینگی کلمه یو ځای سوي ده او ددې له پاره چې د خطاب پر وخت د تحقیر غلط فهمي پېښه نه سي، نو ئې د پښینگی پر ځای "فوشنجی، فوشنجی" کبلی دئ او د کلماتو دې التباس بیا د هرات له فوشنج سره د سید نورمحمد شاه افسانه زېږولي ده.

زموږ ځینې محققین د احتمالاتو په وچ زور غواړي سید نورمحمد شاه د هرات له فوشنج سره وتړي او هغه په دې دلیل چې غبار مرحوم او کوم بل مورخ به دومره ناخبره نه وو چې پښین او فوشنج دي ئې سره بېلوالی نسواي. دا ډول احتمالات د هغو قومي اسنادو (پاچهي فرمانو، په شرعي محکمو کې تسجیل سوو قبالو، په رسمي دفترو کې ثبت سوو شجرو، او مسلسل خانداني روایتو) په مقابل کې ډېر کمزوري دي او استناد ئې د منلو نه دئ. که د هرات له فوشنج سره د سید نور محمد شاه کندهاري د تړلو له پاره د استدلال تاداو پر دې خبره باندي ودروو چې مرحومین غبار یا کهزاد یا بل څوک به د سیمې په جغرافیه دومره ناخبره کسان نه ول چې فوشنج او پښین دي سره بېل نه کړای سي، نو زه هم ویلای سم چې:

۱- امیر شیر علیخان هم د سیمې له دود و دستور او قبیلوي اړیکو څخه دومره ناخبره څوک نه وو چې د پښین د سیدانو د مشرتوب له پاره دي د هرات له فوشنج څخه یو تن راوغواړي او دمشر په توگه دي ئې ور وتاکي او په فرمان کې دي ورته ولیکي چې دا مشرتوب ستاسي په فوشنجي کورنۍ کې له ډېري پخوا زمانې څخه پاته وو. او د پښین سیدان دي بیا تر نن ورځې پوري دده د کورنۍ مشرتوب ومنې. (ددغه فرمان اقتباسات ما په تېرو لیکنو کې رااخیستي دي).

د پښین په سیدانو کې بخاري څانگه چې په شنغري کې اوسي او د سیدانو د مشرتابه بگړی ئې تر نن لا پر سر پرته ده، د خپل دود او دستور او خانداني سپېڅلتیا په چاره کې دومره ټینگ دي چې د لورالایي گزیتر د لیکنې له مخې خپلي نجوني د نورو څانگو ځوانانو ته نه په نکاح کوي. نوله بلي سیمې راغلي خاندان به څرنگه په پېړیو پېړیو د ځان مشران کاندې؟ عقل او درایت دا خبره نسي منلای.

۲- سردار محمد امین خان به هم دومره ناپوه او د خپل صلاحیت له حدودو څخه ناخبره سړی نه وو چې د هرات په فوشنج کې دي چاته د مخکو مالیه ور معاف کاندې.

۳- د قلات ریاست قاضي جلال الدین او د هغه زوی قاضي محمد عیسی به هم دومره ناخبره کسان نه ول چې د "بند و بست" په نامه د شجروي ریکارډونو د ثبت په پاڼو کې دي د پښین د ساداتو په کورنۍ کې د هرات د فوشنج د یوه سید نوم شاملوي او د اسلافو و اخلافو نومونه دي ئې لیکي او د پښین سیدان بیا د همدې ریکارډونو له مخې تر نن ورځې پوري د جايدادونو د حدودو او د مخکو د حقالو او د شجرو پر وخت همدغو ریکارډونو ته اعتبار ورکوي.

۴- د سید نورمحمد شاه کندهاري د اکا (تره) لمسی مشهور خطاط سید عطاء محمد شاه کندهاري به هسي له تړي یو راغلی شخص نه وو چې ځان دي ئې په کندهار پوري تړلی وي. دی د کندهاري په نامه ټولو مولفینو منلی وو. کورنۍ ئې تر اوسه هم په کندهار او کابل کې سته.

۵- علامه حبيبي به له هغه صلاحيت سره سره چې د سيمي د تاريخي جغرافيه په باب ئي درلود او په دې برخه كې د مستقلو تاليفاتو څښتن وو او د مرحوم استاد سعيد نفيسي په قول د سيمي د جغرافيه نومونو په تثبیت كې ئي د اتاريټي حيثيت درلود، دومره ناخبره نه وو چې د هرات فوشنج او پښين دي سره گډ كاندې او د سيد نورمحمد شاه له نامه سره دي له ځانه د "قندهاری" لقب وکارې.

۶- علامه رشاد مرحوم چې د افغانستان او سيمي د تاريخي جغرافيه (Toponymy) په اړه ئي څه دپاسه نهه سوه مخيز اثر ليكلي او زما (هوټک) په زيار خپور سوی دئ، دومره ناخبره نه وو چې د هرات د فوشنج د يوه سيد د معرفي په برخه كې دي وليكي: "سيد نورمحمد شاه د امير شير عليخان د زمانې يو ستر شخصيت او سياسي سړی بلل كېږي. دی اصلاً د قندهار د پښين دئ." (وگ: د كندهار يادابښتونه - ۲/ ۱۸۴ مخ، چاپ ۲۰۰۷ع)

۷- سيد قاسم رشتيا په "افغانستان در قرن نژده فصل بيست و هفتم ص ۲۵۱ چاپ پنجم، انتشارات ميوند" كې د سيد نورمحمد شاه له نامه سره فوشنجي كښلي دئ. كه ئي له فوشنجي څخه مراد د هرات فوشنج وای، نو دی دومره غير دقيق سړی نه وو چې په ۲۶۳ مخ كې دي بيا دده له نامه سره "قندهاری" وتړي او ودي ليكي: "... و امير شيرعليخان و وزير او سيد نورمحمد شاه قندهاری در همان وقت بر اين حكمت نامنصفانه هيئت انگليس صدای احتجاج بلند كرده..."

۸- ارواښاد محمد ابراهيم عطايي چې د بلوچستان د بلوڅو او نورو اتنيكي ډلو په باب د آثارو څښتن دئ، دومره ناخبره نه وو چې پخپل وروستي اثر "د افغانستان پر معاصر تاريخ يوه لنډه كتنه - ص ۱۰۰، دريم چاپ، كابل" كې دي د سيد نورمحمد شاه له نامه سره بي له كوم سند "قندهاری" وليكي.

۹- زه (هوټک) هم دومره بي انصافه كېږم نه، چې د سيد نورمحمد شاه كندهاري كورنی او خپلوان دي په پښين او كندهار كې راته معلوم نه وي او هسي دي له ځانه د احتمالاتو پر بنسټ جعليات وليكم. زه له دې خبرې سره بالكل موافق يم چې سيد نورمحمد شاه كندهاری د "سمارق" په شان په ناخپه ډول را پيدا سوی شخص نه وو. په كندهار او پښين كې د ده اووه اته پښته شاته او اووه پښته وروسته نسلونه معلوم او مشهور كسان دي. كه چا ته د ده له اخلافو او اسلافو څخه د هرات په فوشنج كې ځيني كسان د ثقه اسنادو له مخي معلوم وي، راوراندي دي ئي كړي. هسي په احتمالاتو باندي د محققينو، يا لږ تر لږه زما قناعت حاصلېدلای نه سي.

آشوا - كاناډا

اوومه د اكتوبر ۲۰۲۰ع